

עין משפט
גר מצודה

י"ח א ת"י פ"ח מהל'
בכורים הלכה ו סמג
עשין קמד טו"ע י"ד סי'
שה סעף ג'
י"ח ב ת"י פ"ג מהל'
ענדים הלכה ט סמג
עשין פג':

דה אור השלם קרא 7

1. או נפש אשר תגע
בכל דבר טמא או
בנבלת ודאי טמאה או
בנבלת בהמה טמאה או
בנבלת שרץ טמא ועלם
ממנו ודוא טמא ואשם:
או כי יגע בטמאת אדם
לכל טמאתו אשר יטמא
בה ועלם ממנו ודוא
ידע ואשם:

2. ופדיו מן חנם
תפדה בערכך כסף
תמשת עשלים בשלל
הקדש עשירים גדה
הוא: כמדבר יח טו
3. ולקחת את המרצע
ונתתה באון ובדלת
היה לך עבר עולם ואף
לאמתך תעשה כן:

לעזי רש"י

גריפ"א [גריפי"א]. מכתב.
חרט.

רבינו חננאל

ר' עקיבא מחייב לשבוע
מרבוי תכחב שגמאר דר' אלס
אשר בשבועה. דתן איל ר' אלס
עקיבא א"כ א"י ר' אלס
דבריש שבן בתן היתה
והטבה. דבריש אשר ר' אלס
היתה והטבה מנין. א"ל
מרבוי תכחב. א"ל א"ל
יביה תכחב
לדבריש שאין כח היתה
והטבה. דבריש תכחב
לשבוע ויכין דר' עקיבא
דבריש רבוי ומיעוטר
נמי דרש רבוי ומיעוטר
שמעין מיעה דר' נמי
מחייב לשבוע ר' אומר
עקיבא. דהיא ר' אומר
כל פדורן דא תכחב דר' אלס
נשיטות. ושמעיה
ופדורן מן חדש שגמאר
כל פדורן מן חדש. רביה
לפדור בכל דבר. בעיכר
כפח חמשת קלימטע
ד' דבר וחלוץ כפח. הפדה
חור רביה נמי. ובתאי.
כל פדורן כבוד אדון חתן
סקרקעט
וישטות. שגמאר ופדורן
מן חדש הפדה. ופדורן
מן חדש שלל. בעיכר
כפח. מרת. הפדה חור
וכלל. כל פדורן וכלל א"ל
אתה דן אלע קלימטע
ד' ומקשה רבנא אדון
אשכח ר' דרשין נמי
כלל ופדורן תניא וליקח
אל המרצע. מרצע א"ל ר' אלס
מרצע אלע פדורן
הסול דהסויה והמקדח
והמטח והמקבטת חיל
והמקח לרובות כל פדורן
הניקח ביד. דבר ר' יוסי
ר' ירמיה. ר' אומר
מרצע. מן מרצע של
מתנה אל פדורן
אופדורן אמאי מילי. ר'
דרשין רבוי ומיעוטר
ליקח רביה כל דבר
הניקח. אל המרצע מרצע
דכלל וחלוץ המרצע. נתתה
באדון חור ורביה כל פדורן
הניקח רבוי ומיעט ורביה
א"ל. מכלל. ר' אומר וליקח

7:

(*) **וְנִעְלַם וְנִעְלַם ב' פְּעָמִים.** סי' בקוּוּט' תרי' וְנִעְלַם כְּחֵדִי גִבִּי טוֹמָהוּ בְּקִרְבֵּן עֲוֵלָה יוֹרֵד וְנִעְלַם מִמֶּנּוּ הוּא טוֹמָה וְנִעְלַם מִמֶּנּוּ הוּא יֵדע קָמָה לְמִימָר מִיֵּנִי עַל הַטֵּלם טוֹמָהוּ הוּא חֲסִיד וְלֹא עַל הַטֵּלם מִקְדָּשׁ וְחִדְק' קִירָא הוּא לִדְרָשָׁה הִטְלָה וְהוּא יֵדע בֵּין שְׂנֵי וְנִעְלַם דְּרוּשׁ לְדֹאחֵר וְנִעְלַם עַל הַטֵּלם וְנִעְלַם עַל הַטֵּלם

וסבחה לו ידעיה ועשה ויממל דבני
 ידיעה בנחלה ודעיה בנזק לא בני
 קרדא דלא לא ידע שחטא אמאי מימי
 קרבן ע"כ לאון הקונט' וקשה הרבה
 לפרש'ו א' להלח' אלטערין ועלם
 למיזרז' דלזיו חיב על העלם מקדש
 דמאי מימי אלטערין קרדא למפסטיה
 מודע דהא לרבי אלטערין ועלם לחייבו
 על העלם מקדש ועוד דמיס' לדיעה
 בנחרימא לא נרץ קרדא דלא לא ידע
 שחטא אמאי מימי קרבן ע"כ בכל
 הנחלות דכחיב לו הודע ליבני ידיעה
 בנחלה ועוד הרי רבי דריס' והוא ידע
 לדיעה בנחרימא וכמיב קרדא לאורחא
 דמילתא אף ע"ג דלא אלטערין א"י
 אלטערין לדיעה בנחרימא למעוטי
 הפרס' קרבן קודם שנודע לו דאפי'
 לת"ד כ' דס' שמיטה (ברכות פ"ג כג.)
 ואם דלא לא בני ידיעה בנחלה
 ואם הפרס' אשמו קודם שידע הו'
 קדוש כחטאת דכחיב לו הודע אליו
 מודה דבני ידיעה ועוד דבנזק פ"ב
 (ובק"ן יט') קאמר דר' ישמעאל לא בני
 ידיעה בנחלה מדמלמז' מיה' ועלם
 להעלם שחטא והעלם מותר משה
 דר"ע דבני ידיעה בנחלה דריס' ליה
 מוועלם מירא לכך נראה לר"מ דר"ע
 דריס' ליה מוועלם מירא מכלל שדע
 ורבי מוועלם דלחי לגופ' דריס' מכלל
 שדע ידיעת דית רצו ועוד יס' לפרס'
 ועלם ועלם שמי פסמים שדי והוא
 ידע בין מרי ועלם דהשחא ארז'
 ידיעה אחר העלמה וקודם העלמה:
 ר"ע החריב אשכנזי משום דרריס'
 ריבוי ופייעוטי. וא"ת דנפ"ק
 דב"מ (דף ד' וסס) גבי סלעין דיגירין
 קאמר ר"ע דלזן בשנעין על כפית'
 שנעזבו קרקעות וא"ר דריס' כללי
 ופרטי דלמלא דלריס' ריבוי ומיעוטי

לא ממעט' אלא שטרות כדמוכה בסמון ולספרים דגריס' האס
רבי יעקב נוחא וי"ל דלפ' מתן דדרים ריבוי ומיעוטו כי איכא
תרי מיטו' מיעוטא חד למעטוי קרקעות וחד למעטוי שטרות
בדמשמע בפ' מרובה (ב"ק דף וסג) *ורע' לית ליה נמי שום
יעוט אחרינא גבי שנועות למעטוי קרקעות וי"מ דההיא דהובא
בבבא ופרט וכלל אינה עיקר דרשא אלא מקרא ממעט' כפל מעל כל
דבר כפל ממעטין נמי שנועות והכא איכא טובא מיטו' למעט שטרות
וקרקעות וקרא דכי יתן איש אחא לדרשא אחריני כי יתן איש (לקמן
בבבא) עד שימן שבהוא איש כסף (י) כלים (שס טז) מה כלים שנים
וכי וי"ל דלפ' מתן דדרים ריבוי ומיעוטו מיטו' וריבוי ומיעט לא
דרשא דלפ' ליה בפרט וכלל ופרט בדמשמע פ' ג' מינים (מיר
דף לה) וסג) ומ"ל דרע' ידרוש גבי שנועות בפרט וכלל ופרט
דבה"א דרש גמ' בב"מ (דף סז) כי יתן איש לא רעהו חמוד וגו'
בכלל ופרט וכלל ובפ' ג' מינים (מיר דף לה) מתן דדרים ריבוי
ומיעט וכלל גבי בפרט וכלל ופרט **בבבא** וידין בבבא איהא.
דפליגי בפ' דקדושין (דף טז) גבי הוא לפדות ובנו לפדות הוא
קודם לבנו ר' יהודה אומר בנו קודמו (ומפרש בגון דאזכא חמש
בני חורין וחמש משונעבין לרבי יהודה מלוה הכתובה בחורה
מלוה הכתובה בשטר דמיא ואזיל סתן וטרף הגן **ששנא**דילא
דמפרש בקרקעות אלא ימכרם סתן דמיס לכה) **צא** שטרות.
הא דמשמע הכא דשיך בשטרות מכר מדאילתרין למעטוי שטרות
מפרש בתנאים (מכונות פה) קדושין מה. ובשאל דוחק:) **דתי**
גבי שטרות של עץ ושל אבד ושל גיסטורין דהי פוסל ור' יוסי פל
התקדח וממט וממכז ה"ל למימי ברישא דלדעה חסדי שכן של

שבועות שנים פרק ראשון שבועות

עולה ויורד ונעלם ממנו והוא טמא (ויקרא ה) ונעלם ממנו והוא ידע
(ספ) קמא דקרא לנמנמר מיינה על העלם טומאה לא חייב וזלמו
והס' על העלם מקדש ודריש קרא ימירו והוא טמא טל והוא ידע
בין תרי ונעלם ודריש דלחאר כסיחה ידיעה נעלם. ולחמיר דכעי
ידיעה כחמלה וידיעה כסוף לא
ידיעה כחמלה וידיעה כסוף לא

וא ידע הרי כאן שח
יגעלם וגעלם לחייב
העלם מקרש אשכנז
מיה דנפשיה שבועות
מיה מגלן סמרא הוא
חן בידיעות דסבר לה
דסבר לה כר"ע
מאי מעמא קא מחייב
ומיעוטי רבי נמי
תניא ר' רבי אומר בכל
מן שמורות ורבנן
אדם חשן מעבידים
אי מעמא דרבי דריש
ומן מכן חדש ריבה
שקלים מיעט תפדה
ט וריבה ריבה הכל
ומאי מיעט מיעט
ולי ופרטי דפרויו מכן
חמשת שקלים פרט
ופרט וכלל אי אתה
ה הפרט מפורש דבר
אף כל דבר הממלטל
עות שאנין מוטלטלין
קרקעות צלא שמורות
וופן ממון אלא רבינא
ומיעוטי וואר רבי
מ' מרצע אין לי אלא
סול והסידה המחט
ולוקח כל דבר שנלחק
יחודה רבי אומר מרצע
מתכת אף כל של
קא מיפלגי רבי דריש
י בר' יהודה דריש
רבינו

וְלֹא מֵיַעַץ הַמַּעֲשׂוֹת אֲלֵלָה דָּבָר אֲחָדִי הֵרָאָה לְהוֹלִי' מִן הַכֵּלֵל הַזֶּה יוֹתֵר מִן הַכֵּל וְרַע"ה הִי דְרִישׁ בִּפְ"ד [לְקַטְן מ"ה] לְהֵאֵר כִּי שִׁנְעָה וְאִינוּ מִמַּעַת הַמַּעֲשׂוֹת אֲלֵלָה נִשְׁכָּח לְנֶטֶל אֶת הַמַּזְוֵה. פֶּרֶט הוּא לִשׁוֹן פִּירוּשׁ לְפִיכָן לֵל וּפֶרֶט אֵין כִּלְלָל אֲלֵלָה מֵה שֶׁפֶּרֶט. מֵיַעַץ אִינוּ פִּירוּשׁ אֲלֵלָה מִמַּעַת כֹּה מִשְׁמַעוֹת הַכֵּלֵל בְּמִקְצָתָם מֵמַשְׁמִיר אֶת כֹּל הַדּוּמָה לְמַעֲשׂוֹת כִּן מִפְּשׁוּר שֶׁנֶּאֱמָרִין בִּפְרָק גִּמְרָה אֲלֵלָה (דף מ"ה) גָּבִי וְהוֹמַת וְתִלְתִּי (וְדַרְסָה כ"ה) דְּרִישָׁה וּמִשְׁמַעוֹת אֲחֵרִים מִבְּרִיא כֵל כְּעִין פֶּרֶט בְּלֵא רִבּוּאֵה בְּצִרְיָה. וְרִבִּי נָמִי דְרִישׁ רִבּוּי וּמֵיַעַץ כְּלוּמָר שִׁמְעִי לִיָּה בַּעֲלֵמָה שְׂדוּרָה אֶת הַתּוֹרָה בְּשִׁמְשׁוֹת רִבּוּי וּמֵיַעַץ וְלֹא בְּשִׁמְשׁוֹת כֵּלֵל וּפֶרֶט: **חוֹךְ מִן הַשְּׁטֵרִיִּם.** הֵיחֵי לִי אֲדָם בְּשֵׁטֶר הָ"ה סִלְעִיִּם וְתָתַן זֶה אֲרָזָה שֶׁטֶר לֵלֵהָ פִּירוּשׁ בְּנוֹ אִינוּ פֶּרֶט אֲלֵלָה בְּשֵׁטֶר כֵּלֵל בְּדִרְסִים פּוֹדִין. וְהוּא שֶׁנֶּאֱמָר עֲלֵיִה בְּצִרְיָה בְּמַתְנִי בְּתַפְסֵת כְּדוּרֵי (לֵלָה) דִּקְטָן אֵין פִּרְדִּין לֵלֵה עֲנֻדִים וְלֹא בְּשֵׁטֶרֹת וְלֹא בְּקִרְקָעוֹת: וּפְדוּיוֹ. כֵּל דָּבָר מִשְׁמַע: **תַּפְסֵד חוֹר וְכֵלֵל.** וְאַע"פּ דִּתְפַּסְדָּה וּפְדוּיוֹ כֵּל הַדְדִי כְּמִיבִי וְהַדָּר כְּמִיבִי צֶעֱרֵךְ כֶּסֶף אֵינֶה מְגַלִּי דְסִבְרִיָה לְהוֹ"י בְּשִׁמִּי כִלְלוֹת הַמַּסְבִּיחִין אֵין לֵוֹה וְהִפְרַט אֲחֵרִיהֶם הֵטֵל פֶּרֶט בְּיִיחֵס הַדּוּם כִּלְלָה וּפֶרֶט וְכֵלֵל: **וְשֹׁשְׁבֵה לְקִרְקָעוֹת.** וְהַתְּמַלְתָּל בְּיִיחֵס וְגו' (וְיִקְרָא כֵּלֵל) אֵין **גּוֹלֵן מִמּוֹן.** הֵיחֵיר אֵינוּ שׁוֹה כְּלוֹם וְאִינוּ עוֹמֵד אֲלֵלָה לְרִאשִׁיָּה שֶׁנִּי: **"מֵיַעַץ שְׁטֵרֹת.** שֶׁהֵן לְרִאשִׁין לְמַעַת יוֹתֵר מִן הַכֵּל שְׁאִיִּין מִמּוֹן: **הַסּוֹל.** מַחֲמֵכַת עֵץ חֲדוּדִה: **הַפִּסְדִּי.** קוֹךְ: **הַמַּכְסֵב.** חֶרֶט שְׁקוּרִין גְּרִיפִ"ה: **דְּרִישׁ כֵּלֵל וּפֶרֶט.** וְלִקְחָתָה כֵּלֵל מִרְמַע פֶּרֶט וְנִתְּחַל בָּאִינוּ כֵּל דָּבָר הַתּוֹנֵן חוֹר וְכֵלֵל הוּא הַפֶּרֶט מִפְּשׁוּר שֶׁל מַתְכָּה וְכו':

מכאן: **לרבות** כל דבר הנלקח ביד. לאו דוקא דהא ממעט סס:
 יהודה מכשיר: **הסול** והסירה והסקדה. וז' ואין ל"ז וז' קמי
 שרצע. הו' מני לאיתמי מההיא דהקומץ דכס (מנחות דף כח):
 דמנא

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

[illegible]

גליון הש"ס

תשוב' ד"ה ר"ע וכו' ור"ע
אית' ליה גמ'. ע"י לקמן
דף כה. חס' ד"ה רכ:

מוסף רש"י

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones